

Kursrapport, JUS275-2-A: Terrorism in International and European Criminal Law – haust 2011

Det var femte gongen dette kurset var halde. Det er innarbeidd gode praktiske rutinar og samarbeidet mellom kursansvarleg og administrasjonen fungerer (etter mitt syn) framifrå. Talet på studentar har halde seg jamnt på rundt 30, men var dette året gjerne litt høgare enn tidlegare (31 tok eksamen). Det deltok (som tidlegare) studentar frå ei rekkje europeiske land. Som vanleg var det ein del fleire som hadde meldt seg på kurset enn dei som møtte opp og gjennomførte. Berre to av fakultetet sine eigne studentar fullførte kurset. Eg førte frammøteliste kvar gong, og følgde dermed med på kva studentar som møtte opp.

Kurset er lagt opp som ei veksling mellom førelesingar og seminar. På seminara er studentane sjølve aktive med framlegging, noko som er eit obligatorisk krav. Ca ein av dei to dobbeltimane går med til presentasjonen, den andre til diskusjon i heile gruppa (på grunnlag av framlegginga). Enkelte av seminaropplegga har form av prosedyre med to partar, noko som fungerer godt.

Det er lagt inn ei obligatorisk heimeoppgåve, som studentane får tilbakemelding på undervegs. Dette er heilt nødvendig. Ein del av studentane (særleg frå enkelte land i Sør-Europa) er heilt ukjende med å skriva praktikumsoppgåver, og har i det heile ei anna og langt meir teoretisk tilnærming til jussfaget enn vi har hjå oss. Gjennom heimeoppgåva får alle ein test på og rettleiing i korleis ein kan leggja opp eit oppgåvesvar på dette kurset (sjangeren oppgåveskriving). Utan dette ville ulikskapane ved eksamen blitt urimeleg store og vi ville truleg fått ein del stryk-svar som vi no unngår.

Ein ting som eg er uroa over, er den faglege bakgrunnen til utanlandsstudentane. For det første er det merkbare kvalitetsskilnader etter kva land dei kjem frå, -noko vi vanskeleg kan gjera noko med. Men eg har også lagt merke til at det er store skilnader i kor lenge dei har studert juss på heimeuniversitetet, og om dei har hatt emne som for dette kurset er grunnleggjande (strafferett, folkerett og EU-rett). Ein student hadde ikkje studert juss i heile teke (men eg er usikker på om ho tok eksamen). Desse til dels mangelfulle bakgrunnskunnskapane gjer at vi må leggja delar av undervisinga på eit meir grunnleggjande nivå enn det som er naturleg om vi tek våre eigne studentar sine bakgrunnskunnskapar som utgangspunkt. Eg vil

tru at andre engelsk-språklege valemne merkar noko av det same. Dette trekkjer det faglege nivået ned.

Både den obligatoriske oppgåva og eksamensoppgåva fungerte fint. Vi var to sensorar som delte på begge oppgåvene. Karakterfordelinga oppfattar eg som nokså normal, når ein tek omsyn til at det med små studenttal vil vera større variasjonar frå år til år.

Det var berre 5 studentar som hadde delteke i evalueringa av kurset. Det er for lite til å gi noko som helst representativt bilete. Likevel merkar eg meg at dei 5 var grunnleggjande svært positive til kurset og førelesingane, og at det blir halde fram som positivt at undervisinga er prega av interaktivitet mellom lærar og studentar.

Mi samla vurdering er at kurset fungerer godt, og at det er ganske attraktivt. Likevel bør ein sjå på dette med bakgrunnskunnskapane til tilreisande studentar. Eg meiner også at kurset og undervisningsmetodikken har potensiale til å bli vidareutvikla i retning av fleire engelsk-språklege valemne innafor det breiare fagfeltet som kurset inngår i. Ein kombinasjon at eitt kurs om sivile og politiske menneskerettar, eitt kurs om internasjonalt straffeprosessuelt samarbeid og eitt kurs om utvalde internasjonale/transnasjonale (t d terrorisme) brotsverk kunne blitt ein spennande pakke både for eigne og tilreisande studentar.

Erling Johannes Husabø